

Even voorstellen: uw nieuwe collegae

Ieder jaar stromen er in september enthousiaste jonge mensen de deuren van de 3 tandheelkundefaculteiten binnen, ieder met de droom en ambitie om binnen 6 jaar af te studeren als 'de beste tandarts van Nederland'. Tegenwoordig worden deze studenten voor 100% geselecteerd op kennis en motivatie, blijkend uit een mooi curriculum vitae, gevuld met stages, vrijwilligerswerk en relevante hobby's.

In de gemiddeld 6,5 jaar die de studenten in de collegebanken en (pre)klinieken vertoeven, doen de tandheelkundefaculteiten hun uiterste best deze aanstaande collega's met tandheelkundige kennis, vaardigheden en plezier in het vak te voeden, zodat ze competent en met vertrouwen aan de slag kunnen gaan in het werkveld.

GENERATION Z-TANDARTSEN?

De tandartsen van 2025 zijn zojuist begonnen met de studie. Wat voor tandartsen zullen zij straks zijn, als ze uw nieuwe collega worden? Zijn zij typische millennials of jongeren uit de generation Z met een tandartstitel? Zijn zij een ander soort studenten, omdat zij geboren zijn in het internettijdperk, waardoor het onderwijs ook op een andere manier aangeboden moet worden? Zitten ze nog wel fysiek in collegebanken of gaat het onderwijs steeds meer online, met e-learningmodules of Massive Open Online Courses (MOOCs)? Zijn zij superslimme, overambitieuze tandartsen, want 100% geselecteerd voor de opleiding? Zijn zij theoretisch en wetenschappelijk uitstekend geschoolde academische tandartsen, maar minder handvaardig vanwege patiënttekorten op de universiteiten en dus ook met minder verrichtingen in hun portfolio? Was vroeger alles beter of vraagt een nieuwe tijd ook om nieuw onderwijs?

Mogelijk zijn de patiënten in 2025 veeleisender, gemiddeld ouder, medisch complexer en meer gericht op cosmetiek. Zal een tandarts dan alleen nog patiënten met de hogere inkomens behandelen omdat de mensen zonder verzekering de zorg niet meer kunnen betalen? Is de tandheelkundige zorg vaker in (grote) groepspraktijken georganiseerd en vraagt dat andere competenties van de studenten, zoals teamwork, sociale vaardigheden, communicatievaardigheden? En wordt het aanbod van wetenschappelijke kennis zo overweldigend en gaan de ontwikkelingen zo snel dat de helft van wat in het eerste studiejaar geleerd wordt bij afstuderen alweer verouderde kennis is? Zal er in 2025 meer geprotocolleerd en met richtlijnen worden gewerkt?

Misschien gaan we naar gepersonifieerde zorg toe, waarbij ons DNA-profiel vertelt hoe vatbaar we voor mondziekten zijn en hoe de tandarts preventief kan zorgen dat

de mond, en de mens daaromheen, zo gezond mogelijk blijft. En zullen de tandartsen van 2025 het vanzelfsprekend vinden dat ze levenslang zich blijven bij- en naschoolen? Hoe zal uiteindelijk de taakverdeling worden tussen tandarts, mondhygiënist, preventie-assistent, stoelassistent, tandtechnicus, orthodontist en mka-chirurg? En zal de samenwerking met apothekers, huisartsen en medisch specialisten frequenter en vanzelfsprekender worden?

EUROPEES TANDARTSPROFIEL

De Council of European Dentists (CED) heeft in 2017 een 'Profiel van de tandarts van de toekomst' gepubliceerd. Zo stelt de CED dat tandartsen getraind moeten zijn als 'orale gezondheidsexperts' die zich niet alleen op het gebit richten maar ook op de bredere orale gezondheidsbehoeften van patiënten. Dus meer kennis over orale mucosale laesies en manifestaties van systemische ziekten, maar ook over genetische aandoeningen. Tevens moeten ze aandacht hebben voor andere talen en culturen van patiënten, die wellicht andere ideeën over ziekten en behandeling hebben. Interprofessionele en intraprofessionele samenwerking wordt door de CED genoemd als belangrijk punt om de mondgezondheid van patiënten gezamenlijk te verbeteren.

Helaas kunnen we niet in een glazen bol de toekomst zien of voorspellen. Maar wat we wel kunnen doen is u meenemen in een update over het huidige onderwijs aan de 3 tandheelkundefaculteiten in Nederland. Met ingang van deze NTVT-editie start daarom een serie artikelen die ingaan op het huidige tandheelkundige onderwijs, zowel nationaal als internationaal. In deze editie komt de vraag aan de orde of een interfacultaire voortgangstoets, zoals gebruikt wordt in de studie geneeskunde, ook voor de studie tandheelkunde een voordeel zou opleveren. We wensen u veel plezier met het lezen van deze serie over onderwijs en de tandarts anno 2025.

Dr. Denise E. van Diermen, gastredacteur

